

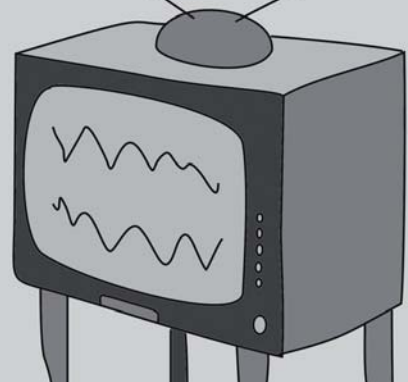
LÁSKA JE LÁSKA

...KDYŽ CHODĚJ KLUCI S KLUKAMA
A HOLKY S HOLKAMA

PŘEHLED PROGRAMU:

18.00	AZ kvíz Co je homosexualita?	2
18.35	Na stopě Jsem lesba? Jsem gay?	6
19.00	Televizní noviny Vstup do světa gayů a leseb.....	11
20.00	Uvolněte se, prosím S pravdou ven.....	16
20.45	Na vlastní oči Jak dál ve společnosti?	22
21.20	Chcete mě? Partnerství	29
21.55	Přátelé Nejen pro heterosexuální vrstevníky	36
22.30	Volejte řediteli Kam se dál obrátit?	38
23.05	Objektiv Pár tipů k rozšíření knihovny	43

AZ KVÍZ

CO JE HOMOSEXUALITA?

Homosexuál. Pojem, který se dnes i u nás často nahrazuje anglickým slovem gay (čteme “gej”). Gay v angličtině původně znamenalo veselý, rozverný, rozjásaný, zářící nebo barevný. Dnes se používá jako přídatné jméno nebo jako podstatné jméno označující homosexuála. Homosexuál je kluk, který chodí s holkama a homosexuální je holka, která chodí s holkama. **Homosexualita** je tedy citová a sexuální orientace na osoby stejného pohlaví. Tato orientace může mít různé podoby. Pro někoho ji představuje plnohodnotný partnerský vztah s osobou stejného pohlaví, jinému se zjevuje v podobě erotických snů, někdo ji přijímá a další s ní zase všemožně bojuje.

Pohled na homosexualitu se v různých dobách a kulturách lišil a liší. Ve středověku byla homosexualita (tehdy ještě neměla toto jméno) hříchem, později se stala trestným činem a dnes je přijímanou alternativou partnerského vztahu, který může mít dokonce oporu v zákoně, v České republice v registrovaném partnerství. To ale neplatí všeobecně a týká se to hlavně západních společností. U nás existuje možnost uzavřít na radnici partnerský vztah s osobou

stejného pohlaví od roku 2006. Koho informace o registrovaném partnerství zajímají víc, najde je v kapitole Chcete mě? / Partnerství.

Počet gayů a leseb ve společnosti se odhaduje různě. Nejčastěji uváděným číslem jsou čtyři procenta, ale někteří autoři dávají i počty jako deset nebo dvacet procent. Proč se tyto odhady tak liší? Jednak to záleží na tom, co zkoumáme, jestli nás například zajímá homosexuální chování a nebo to, kolik lidí se samo považuje za homosexuální. Abychom mohli odpovědět na otázku, kolik je ve které společnosti homosexuálů, potřebujeme se ptát velkého a vhodně vybraného vzorku obyvatel celé zkoumané společnosti. Problém je v tom, jak to udělat. Otázka na sexuální orientaci není z těch co se objevují ve formulářích vyplňovaných při sčítání lidu nebo v jiných

SEXUÁLNÍ CHOVÁNÍ | Odkazuje k tomu, jestli člověk praktikuje fyzické sexuální aktivity s osobou stejného nebo opačného pohlaví. Odtud pak homosexuální nebo heterosexuální chování. Chování nemusí být nutně v souladu s identifikací. Tedy můžu jako muž mít sex s jiným mužem a přesto se nepovažovat za gaye.

SEXUÁLNÍ IDENTIFIKACE | Souvisí s vnitřním pocitem. Sám/sama se považuji za gaje, lesbu, heterosexuála, heterosexuální ženu, bisexuála, bisexuálku a nebo třeba za někoho úplně jiného.

dotaznících. Obvykle se nás dotazníky ptají na to, kolik je nám let, jestli jsme muž nebo žena, ale ne na naši sexuální orientaci. I kdyby nám někdo takovou otázku položil, můžeme jen odhadovat, kolik z nás by na ni odpovědělo upřímně. Proto ta různost v číslech, jsou to jen přibližné odhady.

4 V souvislosti s homosexualitou můžeme slyšet i další pojmy jako je **bisexualita**, transsexualita, transvestitismus nebo transgender. Bisexualita označuje citovou a sexuální orientaci na muže i ženy. Existuje celá řada lidí, kteří se za bisexuální považují, na druhé straně se můžeme setkat i s názorem, že je to nepřiznaná homosexualita nebo že se týká lidí, kteří neví, co chtějí a jsou promiskuitní (často střídají sexuální partnery). **Transsexualita** je lékařská diagnóza uka-

PŮVOD HOMOSEXUALITY | Existuje celá řada teorií, které původ homosexuality vysvětlují. Jsou to například teorie dokazující genetickou podmíněnost homosexuality, nebo teorie, které ukazují na vývoj homosexuality v závislosti na hladině hormonů matky v těhotenství. Některé psychologické teorie považují při vzniku homosexuality za důležitou fázi raného dětství. V neposlední řadě máme i teorie, které zdůrazňují sociální a kulturní podmíněnost sexuality. To znamená, že v různých kulturách a dobách se lidé sexuálně chovají podle toho, jak jim to umožňuje nebo znemožňuje společenský řád. Všechny tyto teorie si nárokuje vědeckou platnost, žádnou z nich ale není možné ani úplně zpochybnit ani postavit nad ostatní.

zující na rozpor mezi tělem a vnitřním pocitem člověka. Transsexuální je člověk, který se narodil jako muž, má mužské tělo, ale cítí se být ženou a přeje si jí stát nebo naopak žena, která se cítí být mužem. Tito lidé často usilují o operativní změnu svého těla, aby odpovídalo tomu, jak se cítí. Podobné slovo s docela jiným významem je **transvestitismus**. Je to vášně pro oblékání šatů, které jsou tradičně určeny osobám opačného pohlaví, takže muži se převlékají za ženy a ženy za muže. **Transgender** (čteme „trans-džendr“) se nejčastěji používá jako zastřešující pojem, kterým se označují lidé, kteří nějakým způsobem nezapadají do tradičních představ o mužství a ženství.

S homosexualitou se spojuje celá řada mýtů a představ. Gaye si možná někteří z nás představují jako zženštilého namalovaného muže s afektovanými gesty, lesbu jako drsnou, ošklivou ženu v kalhotách. Taky kvůli těmto rozšířeným a zakořeněným představám (stereotypům) může být pro člověka problém vlastní homosexualitu přijmout. Proces takového přijetí se nazývá **coming out** (čteme „kamin' aut“) a prochází jím každý den spousta kluků a holek. Smutné je na tom někdy to, že o sobě navzájem nevědí a každý si myslí, že je s tím na světě sám. I k tomu, abyste si sami nepřipadali, mají posloužit tyhle řádky.

NA STOPĚ JSEM LESBA? JSEM GAY?

Jak to poznám? Na tuhle otázku není žádná lehká ani těžká univerzální odpověď. Můžeme to poznat různě, například už zmiňovanými erotickými sny, nebo podle toho, kdo se nám líbí a do koho se zamilováváme. Právě tyhle dvě věci se považují za nejlepší vodítka. Období prvních lásek a zamilování se pojí s časem dospívání a to je taky doba, kdy si nejčastěji poprvé uvědomíme svoji homosexuální orientaci. U kluků je to údajně o trochu dřív, u děvčat o trochu později. Zamilujeme se do dobrého kamaráda nebo kamarádky, do učitele nebo učitelky, rozvíjíme různé

6

LESBA | Slovo označující holku na holky. Původně podle ostrova Lesbos, kde ve starém Řecku žila básnička Sappó, jejíž básně popisují milostné vztahy mezi ženami. U nás se nad tímto pojmem hodně diskutuje i uvnitř lesbické komunity. Některé ženy a holky ho nemají rády, protože jim zní příliš hrubě, tvrdě, hanlivě nebo dokonce vulgárně, a dávají přednost označení lesbička. Jiné naopak nesnesou slovo lesbička, protože je podle nich nevhodnou a zesměšňující zdvořilinou, která by se hodila spíš pro malé zvíře nebo rostlinu. Pojem lesbička se často používá mimo komunitu, například v televizi nebo v novinách. Když si někdo není jistý, kterou z těch dvou variant vybrat, zkouší to někdy obějí soulovím lesbická žena. My jsme se v tomto textu rozhodli pro lesbu.

představy a nejradyji bychom s tímto člověkem trávilí veškerý čas. Naše představy můžou být sexuální, ale velice často jsou spíš platonické a přátelské.

Bojím se, že jsem lesba. Chodím s klukem, ale ve škole mám nejlepší kamarádku Janu a někdy se mi zdá, že je mi s ní líp než s Tomášem. Mám takový zvláštní pocit v bříchu, když se ke mně občas v hodině nakloní a něco mi šeptá, aby to učitelka neslyšela. Nedovedu si ale představit, že bych se s ní líbala nebo s ní měla sex. Výborně si rozumíme, jako bychom byly sestry. Baví mě s ní všechno, učení, nakupování, volejbal. Jsem lesba? (Zdena, 16 let)

7

Na úvodní otázku této kapitoly si nejlíp odpovíme sami, když k sobě budeme upřímní. To je ale někdy hodně těžké, protože obzvlášť v období puberty se nikdo nechce od kamarádů a kamarádek moc odlišovat. Chceme být oblíbení a chceme, aby nás ostatní brali. Můžeme být taky zmatení, smutní nebo rozložení z toho, že nesdílíme nadšení svých spolužáků a spolužáček ze společného prvního randění.

V prváku na střední jsem chodil se Zuzkou, byla to fajn holka. Na diskotéce na školním výletě jsme spolu tancovali a pak jsme se líbali a já jsem si říkal: Co na tom všichni vidí? Nebylo to nepříjemný, ale nebylo to bůhví co. Teď, když se jen podívám na kluka, co se mně líbí, tak to je úplně jiný. (Petr, 17 let)

otevřel poštu a všechno se provalilo. Teprve pak jsme o tom otevřeně mluvili. Myslím, že to docela chápe, bydlíme spolu ještě, ale už ne jako manželé. (Lenka, 27 let)

- 8 Nevíme, co říct rodičům, kteří se nás pořád dokola ptají, jestli už někoho máme. Víme, že se od nás očekává něco, co se nám bude naplňovat jen těžko. Můžeme se snažit. Kvůli rodičům i kvůli sobě. Existují kluci a holky, muži a ženy, kteří se dokonce oženili a vdaly.

Chodila jsem šest let s klukem, kterého jsem si potom vzala. Byli jsme dobří kamarádi, v posteli nám to sice moc neklapalo, ale jinak to byl dobrý vztah. Myslela jsem si, že se to tou svatbou nějak třeba spraví, ale bylo to právě naopak. Hned po ní mi bylo jasné, že takhle do smrti žít nemůžu a začala jsem se na inzerát seznamovat se ženama. Manžel mi pak jednou

Někdo se s tou spoustou pocitů a zmatků, které k dospívání patří, vypořádává experimentováním s klukama i holkama. Nemusí to být samo o sobě špatné, ale určitě je lepší dělat to tak, abychom se vyvarovali pohlavně přenosných chorob. Když už se do nějaké rizikové situace dostaneme, neměli bychom váhat s včasným vyšetřením nebo testováním.

Ať už žijeme život jako jeden velký večírek a snažíme se tak obstát v roli oblíbených a uvolněných, nebo poslušně plníme představy našich rodičů, anebo je to něco mezi tím, je moc důležité umět naslouchat svým skutečným přáním a touhám, umět poznat, co nám dělá radost, ale taky rozumět vlastním strachům a obavám.

V ideálním případě máme vedle sebe dobré kamarádky a kamarády, se kterými jde o věcech normálně promluvit, ale ne všichni takové štěstí mají. Někdo musí předstírat a maskovat, prostě se snažit splynout a nevyčnívat. Předstíráme nejen kvůli druhým, ale

i kvůli nám samotným. Pokud si gaye a lesby představujeme jako divné, směšné, opovrhované a promiskuitní bytosti, chceme sami sebe přesvědčit, že gayi nebo lesbami nejsme, protože příslušnost k takhle vykreslené skupině by pro nás byla odpudivá. Gayové a lesby ale nejsou jednotnou skupinou, která odpovídá těmto stereotypním představám. Najdeme je v různých společenských sférách, jsou to politici, komici, návštěvníci barů, transvestité, sportovci, zapříspěšlí abstinenti, matky, automechanici, kuřáci i nekuřáci, otcové a spousta dalších. Přijímání vlastní sexuální orientace není cestou do zakouřených podzemních barů, ale cestou naslouchání vlastnímu já.

10

TELEVIZNÍ NOVINY VSTUP DO SVĚTA GAYŮ A LESEB

Teď jsme se dostali do fáze, kdy sami v sobě více méně víme, jak na tom se svou citovou a sexuální orientací jsme, ale nechceme s tím být sami. Chceme poznat lidi, kteří mají podobné pocity a zkušenosti.

Docela bezpečným a anonymním prostorem se zdá být **internet**. Gay a lesbických serverů už dnes funguje celá řada (www.gayteens.cz, gay.komunita.cz, www.004.cz, www.stud.cz, www.partnerstvi.cz, www.bengales.cz, www.lesba.cz a další). Na internetu můžeme najít neziskové organizace pro gaye a lesby nebo homosexuální bary a kluby. Můžeme tam hledat dobrého kamaráda, partnera na celý život, odborné články o homosexualitě, kluka na jednu noc nebo speciální weby pro transsexuály...

11

Na internetu můžeme z povzdálí sledovat, co se v gay a lesbické komunitě v tom kterém městě děje, ale můžeme se i aktivně seznamovat s různými lidmi. V druhém případě je dobré mít na paměti, že tak jako internet ukryje naše pravé já (pokud chceme), ukryje i já těch, se kterými komunikujeme. Když se pak rozhodneme s někým sejít na živo, můžeme být hodně překvapení. Na webu nás může potkat prima

kluk nebo holka, režisér pornofilmů, zoufalec co neví kudy kam, někdo o moc starší než jsme my nebo spolužák ze třídy, o kterém nevíme, že je gay.

Na internetu taky můžeme najít informace o setkáních a výletech pořádaných pro gay kluky a lesbické holky. Právě takhle setkání jsou často dobrým prvním krokem z anonymního světa internetu mezi živé a konkrétní lidi.

Poprvé jsem byl hrozně nervózní, vůbec jsem nevěděl, co mám čekat. Zazvonil jsem na zvonek a potil jsem se jako kůň. Pak to ze mě ale postupně spadlo, když jsem viděl ostatní kluky, kteří jsou na tom podobně, a že jsou vlastně úplně v pohodě. S některýma klukama jsem si pak na konci vyměnil číslo na ICQ a pak jsme pokecali. Na další setkání už jsem se vyloženě těšil. (Jindra, 18 let)

12

Dejme tomu, že se nám ale do „terénu“ ještě nechce. Kromě internetu se můžeme do gay a lesbického světa bez toho, abychom šli s kůží na trh, vypravit ještě **prostřednictvím médií**. Česká televize vysílá každý čtvrtek pořad „Q“, který představuje svět okolo nás

očima queer komunity - <http://www.ceskatelevize.cz/vysilani/10121061347-q.html>. Jeho předchůdcem v letech 2004 a 2005 byl měsíčník LeGaTo, jehož poslední půlrok je dostupný i v internetovém archivu České televize - <http://www.ceskatelevize.cz/vysilani/1126673688-legato.html>.

Taky Český rozhlas vysílal od roku 1998 osm let pravidelný pořad Bona Dea, který je teď dostupný už jenom v online archivu - http://www.rozhlas.cz/radiozurnal/porady/_zprava/6643. Poslouchat se ale dá třeba i poloamatérské internetové Rádio Rogy (radio.rogy.cz), které začalo vysílat o víkendech. Kromě toho u nás vychází i časopisy určené gayům. Většina z nich je ale pornografická, snad jenom Amigo se snaží erotiku na svých stránkách omezit a nabízí i seznamovací inzeráty a nějaké informační články.

13

Rozhodneme-li se vydat z bezpečí domova **do světa opravdových živých lidí**, pak to mají kluci a holky z větších měst určitě jednodušší. Právě v těchto

QUEER | (čteme „kvír“) je slovo, na které jsme v úvodním představení pojmů zapomněli. Je taky převzato z angličtiny a znamená divný, zvláštní, podivínský, praštěný, zábavný, komický. Později bylo přijato do jazyka gay a lesbické komunity, kde se používá jako označení pro všechny nositele a nositelky menšinových sexuálních orientací nebo identit.

městech totiž s větší pravděpodobností najdeme gay a lesbické bary nebo diskotéky, organizace a když máme štěstí, tak i knihovnu nebo zrovna probíhající gay a lesbický filmový festival. Tomu, kdo je z malého města nebo vesnice, často nezbyvá než do větších měst za zábavou a společenským životem gay a lesbické komunity dojíždět.

14

Když jsem jel poprvé do Brna na setkání náctiletých, řekl jsem doma mamce, že jedu do kina. Možná tušila, jak to se mnou je, ale nemluvili jsme o tom. Když jsem potom přijel domů, všechno jsem jí řekl, už to nešlo tajit. Ani se mi nechtělo to tajit. Nejdřív nebyla zrovna nadšená, ale časem se s tím srovnala a teď už je to docela v pohodě. (Michal, 18 let)

Michalovi určitě můžeme závidět jeho odvalu, se kterou se po setkání rozhodl s maminkou mluvit. K něčemu takovému asi není jednoduché sebrat sílu, ale ušetří nám to potom spoustu vymyšlení falešných příběhů a aktivit. Ne každý vztah s rodiči takovou otevřenost unese, ale k tomu se dostaneme později.

Tak jako můžou být naše **představy o gay a lesbické komunitě** hodně negativní a opředené spoustou předsudků, které ve společnosti existují, můžeme si komunitu na druhé straně idealizovat. Představujeme si ji jako krásné, uvolněné místo, kde se všichni znají a můžou otevřeně mluvit o svých pocitech, které jinde skrývají. Na některých místech takový dojem skutečně získáme, jinde budeme zklamaní a nepříjemně překvapení. Gay a lesbická komunita je velice různorodá, tak jako jsou různí lidé obecně. Někdo se rád baví při pití dobrého piva nebo vína a poslouchá taneční hudbu, druhý dává přednost výletům do přírody nebo návštěvě muzeí, třetí má slabost pro vlaky a železnice, čtvrtý se zajímá o tvorbu webových stránek a píše svůj blog. Tohle všechno je součástí gay a lesbické komunity.

15

UVOLNĚTE SE, PROSÍM S PRAVDOU VEN

Slovo **coming out**, které padlo už v úvodu, je dalším anglickým termínem, který se v souvislosti s homosexualitou používá. Doslova přeloženo znamená vyjít ven, vyjít napovrch, vyjít najevo. V našem případě tedy nechat vyjít najevo naši orientaci. Není to jenom přijetí vlastní sexuální a citové orientace, ale zahrnuje taky proces, kdy se s někým o tuto zkušenost podělíme. Na coming out neexistuje žádný univerzální recept, který by platil pro všechny. Vždycky je to individuální záležitost, u které záleží třeba na tom, jaké máme vztahy s rodiči, do jaké školy chodíme, jaké máme kamarády, čemu se věnujeme ve volném čase, kde žijeme, anebo v co věříme.

Coming outem se nám bude procházet snáz, když budeme sami se sebou **vyrovnaní a smíření**. Jenomže na druhou stranu, kdo je? Každý má nějaká citlivá, slabá, skrytá místa a gayové nebo lesby samozřejmě taky. Rozhovor s dobrou kamarádkou nebo kamarádem nebo vyhledaná pomoc odborníka (psychologa nebo sexuologa) nám v ujasňování si vlastních pocitů můžou pomoci, tak jako na oplátku my pomáháme našim kamarádům, kteří se nám svěřují

se svými starostmi. U svěřování se přátelům a kamarádům stejného pohlaví můžeme mít strach z toho, aby si to nevyložili jako výzvu k chození nebo vyznání lásky. A někdy to dokonce můžeme jako vyznání myslet. Je-li to opravdu dobrý kamarád nebo kamarádka, tak by to nemělo dopadnout zle. Ale musíme si taky uvědomit, že i pro ně je mnohdy náš coming out velkým překvapením, stejně jakým kdysi bylo pro nás, když jsme si my sami uvědomili, jak to s náma vlastně je. Stejně jako my, i oni potřebují čas tuto informaci vstřebat.

Na gymplu jsem měla pocit, že jsem zamilovaná do své nejlepší kamarádky. Dlouho jsem si myslela, že je to opravdu jenom dobré kamarádství, ale pak mi došlo, že to je i něco jiného. Ona chodila už dlouho s klukem a věděla jsem, že nemám vůbec šanci, ale stejně jsem jí to řekla, protože jsem si myslela, že by to jinak stejně poznala. Vzala to dobře a řekla, že je ráda, že jsem jí to řekla, že se tím na našem přátelském vztahu nic nemění. (Lída, 19 let)

Koho si vybereme jako **prvního člověka, kterému se chceme svěřit**, může být taky velice různé. Někdo si vybere svého bratra nebo sestru, někdo vychovatelku na internátě, někdo vstřícného učitele, někdo se svěří mámě, někdo raději tátovi, někdo blízké kamarádce nebo kamarádovi, někdo faráři při zpovědi, někdo zavolá na telefonní linku pomoci. Cesty jsou různé a nedá se říct, že by jedna z nich byla ta pravá nebo lepší než jiné. Záleží na tom, co nám vyhovuje, v čem se cítíme dobře a pohodlně. Když se rozhodneme ke coming outu, jistě to neznamená, že od teď budeme říkat o své orientaci každému na potkání. Záleží jenom na našich rozhodnutích a je dobré dělat je s citem. K tomu taky patří dobré načasování. Vyklopit to všechno co nejdřív nemusí být vždycky ta nejlepší cesta. Na některé rodiče je lepší nespěchat. Na druhou stranu volíme-li opačnou taktiku a rozhodneme se co nejdřív neříkat nic a otázky odbývat nejrůznějšími výmluvami, můžeme se dostat do situace, kdy se to naše rodina dozví od někoho jiného než od nás. Taková situace má riziko v tom, že nemáme kontrolu nad tím, jakou formou to někdo našim rodičům řekne.

Naším jsem to nikdy říkat nechtěl a nechci. Jsou už staří a mohlo by

to s nima šlehnout. Studoval jsem v Praze a bydlel na koleji, pak jsem si našel s partnerem podnájem a domů jsem postupně přestal jezdit skoro úplně. Když tam jsem, pořád se mě ptají, jestli mám nějakou přítelkyni a kdy se budu ženit. Nemám na to náladu. Nemáme se o čem bavit. (Jirka, 29 let)

Obavy ze svěření rodičům jsou pochopitelné. Jestli ale něco předstíráme nebo neříkáme moc dlouho, může se stát, že se dostaneme do bludného kruhu, ze kterého je pak těžké se vymotat ven. Lži a nepravdy se nabalují jedna na druhou a vytváří nový virtuální svět, který by se coming outem úplně rozbil, do čehož se nám pak pochopitelně ani nechce. Jenomže odcizení s rodiči, které je toho pak důsledkem, taky není příjemné a může nás později mrzet.

Způsob, jakým o své orientaci druhým lidem říkáme, může být taky důležitý. Věřícímu spolubydlícímu, který si zrovna čte ve Strážné věži nebo v Katolickém týdeníku asi nehodíme do klína gay porno časopis v očekávání, že si s námi pak bude rád otevřeně povídat o tom, co máme na srdci. I když stát se to může. S rodiči se můžeme rozhod-

nout mluvit s oběma nebo s každým zvlášť, můžeme jim napsat dopis, zatelefonovat, pozvat je na večeři nebo s nimi zajít k psychologovi. Měli bychom si věřit a doufat, že dovedeme reakci našich rodičů alespoň trochu odhadnout a podle toho volit cestu, kterou jim tu informaci sdělíme.

Když už se rozhodneme někomu svěřit s něčím, čím jsme se předtím dlouho zabývali a třeba i trápili, často čekáme nějakou dramatickou reakci. A ona přitom vůbec nemusí přijít. Kamarádka může říct, že si to tak trochu myslela, spolužáci to můžou vzít úplně dobře a samozřejmě. Prostě žádná velká věc. U rodičů se můžeme setkat s mlčením. Žádný velký povyk, ale taky žádné otázky a hlubší zájem o věc. Vzali to na vědomí, ale dál už o tom nechťejí slyšet. Měli bychom mít na paměti, že tak jako bylo naše teď už vyslovené tajemství náročné pro nás, může být těžké i pro ty, kterým se svěřujeme. Dejme jim proto trochu času, aby to strávili.

Matka našla v mém pokoji nějaký gay časopis a ptala se, co to má znamenat. Snažil sem se o tom mluvit, ale pak to celé uzavřela tím, že o takových praseččinách se mnou u nás doma nikdo mluvit nebude. A tak je to pořád, naši

to prostě neberou. S otcem je to ještě horší, s tím to radši ani nezkouším. Někdy to jen komentuje, že to jsou ty moje úchylný věci. (Boris, 18 let)

Zřídka se stane i to, čeho se můžeme obávat v nejhorších představách - že to naši rodiče nevezmou vůbec a nemění se to ani časem. Potom je důležité mít kolem sebe někoho nebo něco, co nám odmítnutí rodičů aspoň trochu vyrovná. Pro někoho to může být škola, která ho baví, pro jiného dobří kamarádi nebo partner. **Nepochopení rodičů** často cítíme jako ztrátu hlubší a trvalejší a v takovém případě určitě stojí za to na tomto vztahu pracovat a nevzdávat všechno hned a najednou. Můžeme začít třeba tím, že si seženeme nějaké materiály a literaturu a zkusíme je rodičům nějak šikovně předložit. Pomocnou rukou může být i dobrý psycholog nebo sexuolog. Nebo můžeme zkusit zavolat na některou z telefonních help-linek (nejlíp na ty, které se na téma homosexuality přímo specializují) a zkusit tam svou situaci znovu probrat anebo získat kontakt na potřebné odborníky. Přinejmenším bychom tam měli najít podporu a povzbuzení.

NA VLASTNÍ OČI JAK DÁL VE SPOLEČNOSTI?

22

Obavy a strach rodičů nebo kamarádů souvisí s už zmiňovanými předsudky a mýty, které na sebe homosexualita nabaluje. Gayové a lesby (ty ale méně) jsou stále ještě v médiích často představováni jako směšné bytosti trávící svůj život v barech a klubech, jako promiskuitní lidé, kteří předčasně umírají na AIDS, každopádně jako lidé, kteří v dospělosti nemohou a snad ani nechtějí žít tradičním rodinným životem. Tady je na místě otázka, jestli je rodina něčím, po čem touží všichni heterosexuálové. Když se podíváme okolo sebe, uvidíme, že to tak není. Prostě sexuální orientace a způsob života spolu nějak přímo nesouvisí. Homosexualita není životní styl. Mezi gayi a lesbami najdeme jak rodinné typy, žijící v dlouholetém partnerském vztahu, kde vychovávají děti, tak samotáře, nebo i „přelétavky“ zkoušející dobrodružství nebo štěstí v jednom vztahu za druhým.

Naši rodiče si po našem coming outu často v duchu nebo i nahlas postesknou, že nikdy nebudou mít vnoučata. Zase v tom nebudou sami, protože spousta heterosexuálů odkládá rodičovství do pozdějšího věku a nebo je nemá vůbec. Na druhé straně mnoho

gayů a leseb po dětech nejen touží, ale taky je vychovává. Cesty k rodičovství můžou být přitom různé: děti z předchozího heterosexuálního manželství, umělé oplodnění (kdy třeba otcem může být blízký gay kamarád), adopce. Jednodušší to v tomhle mají určitě holky.

Být gayem nebo lesbou není prokletím a břemenem, se kterým bychom se museli nadosmrtní prát. Sexuální orientace, když ji přijmeme a jsme s ní vyrovnaní, není ničím, co by nám bránilo žít život takový, jaký ho chceme mít. Můžeme mít partnera, rodinu, školu, zaměstnání, koníčky, všechno to záleží jen na nás samotných a na tom, co je pro nás důležité.

23

Když pracujeme nebo studujeme, nejsme na prvním místě studující nebo pracující gayové nebo lesby, ale jsme to my, my se vším všudy. Rozhodneme-li se odpovědět našim kolegům nebo spolužákům na otázky o partnerovi/partnerce nebo manželovi/manželce po pravdě, nebo se z toho budeme různě vymlouvat, je to jenom naše rozhodnutí. Ani tady není možné všeobecně poradit: „Řekni to všem“ nebo naopak „Zatlukej“. Nejlepší zase je řídit se vlastním pocitem.

HOMOFOBIE | Strach nebo odpor k homosexualitě a jejím nositelům, tedy lesbám a gayům.

DISKRIMINACE | Znevýhodňování příslušníků nějaké společenské skupiny. Diskriminace na základě sexuální orientace znamená znevýhodňování gaye nebo lesby v jejich právech a nárocích ve srovnání s někým jiným, kdo není gay nebo lesba.

24

Naše ochota nebo neochota svěřit se okolí může taky souviset s naším povědomím o tom, jak se společnost k homosexualitě, lesbám a gayům staví. Co se týká výzkumů postojů k homosexualitě, česká společnost v nich vychází jako poměrně hodně tolerantní (například ve srovnání se Slovenskem, Maďarskem nebo Polskem). To ale neznamená, že u nás neexistuje diskriminace nebo že se nesetkáme s homofobií.

Jeli jsme s přáteli na víkend na Šumavu, přes noc jsme se tam chtěli ubytovat v rodinném penzionu. S přítelem jsme chtěli společný pokoj, ale odmítli nám ho dát s vysvětlením, že nejsme manželé, a proto nás na jednom pokoji společně neubytují. Chvilíčku po nás se ubytovávali naši přátelé - nesezdaný heterosexuální pár a společný pokoj dostali. Zdálo se mi

to divné, ale nic jsem jim na recepci neřekl. Jo a taky nás to stálo víc peněz, protože jsme s přítelem museli zaplatit dva jednolůžkové pokoje. (Mirek 25 let)

V našich zákonech je poměrně dobře zajištěná **ochrana proti diskriminaci** zatím aspoň v oblasti pracovních vztahů. Zákoník práce a zákon o zaměstnání zakazují diskriminaci jak v práci, tak i při hledání zaměstnání. Zaměstnavatel nesmí znevýhodňovat uchazeče o místo jenom kvůli jejich sexuální orientaci, nesmí zaměstnancům na stejných pozicích dávat různý plat nebo je omezovat v povýšení jenom proto, že jsou homosexuální nebo heterosexuální. Zákon, který by výslovně zakazoval diskriminaci i v ostatních oblastech života, jako je například vzdělávání, bydlení, poskytování služeb, zdravotní péče, nám ale zatím chybí.

25

Při obraně proti diskriminaci **je dobré znát svá práva** a umět se jich domáhat, když je to potřeba. Jestli jsme pro svoji sexuální orientaci znevýhodňovaní v práci, ve škole, v restauraci a podobně, můžeme podat stížnost k příslušným státním orgánům (úřady práce, inspektoráty práce, Česká obchodní inspekce) nebo taky podat žalobu k soudu. Stejně můžeme postu-

povat i v situacích, kdy jsme opakovaně vystavováni ze strany kolegů, nadřízených, spolužáků a dalších homofobním nadávkám nebo urážkám – i takové obtěžování se považuje za diskriminaci. V takových případech se můžeme obrátit i na vhodné authority, třeba na učitele nebo ředitele školy, vychovatele na internátu, šéfa v práci. A neměli bychom zapomínat (nebo se ostýchat) hledat v takových situacích oporu i u rodičů.

26 Jestli jde ale jenom třeba o nějaké nahodilé pubertální použití hanlivých oslovení na ulici, tak je lepší si o tom člověku pomyslet svoje, mávnout nad tím rukou a ignorovat to. Přehnanou nebo dokonce agresivní reakcí jenom poskytneme dotyčnému uspokojující pocit, že nás zasáhl na citlivém místě.

Vyšli jsme z diskotéky, bylo to pozdě v noci, nebo spíš ráno, byla ještě tma. Šli za náma nějakí kluci a pokřikovali něco o buzerantech. Nejdřív jsme si jich nevsímali, ale pak to kamarád nevydržel a poslal je někam. Jeden z nich mu vrazil pěstí. Chvíli jsme se všichni strkali a oni pak utekli. Zavo-

lali jsme policii, která přijela docela rychle. (Michal, 18 let)

Mohlo by se nám zdát, že nejsnazší způsob jak se vyhnout negativním reakcím a diskriminaci je **svou orientaci skrývat**. Může to být snazší před cizími lidmi, ale můžeme se tím zamotat do spirály lži a polopравd a může se taky stát, že pak na nás tu informaci vytáhne někdo v okamžiku, kdy se nám to vůbec nebude hodit. Zároveň tím můžeme vytvářet dojem, že samotná naše sexualita je něco, za co máme důvod se stydět nebo co považujeme za hodné skrývání. Ostatní nemusejí rozumět tomu, že ji skrýváme, abychom se vyvarovali negativních reakcí a diskriminace, a ne proto, že je to něco špatného. Když ale naopak budeme přirození a svoji homosexualitu ani svůj partnerský život nebudeme skrývat – ale samozřejmě je nebudeme ani nijak přehnaně nebo extravagantně dávat najevo – naše okolí je pak pravděpodobně bude vnímat jako jednu z přirozených součástí naší osoby. A snížíme tím taky riziko, že by se ji někdo ze zlého úmyslu pokusil jako slabinu využít.

Právě proto, že být gayem nebo lesbou ještě pořád není stoprocentně přijímanou věcí a ve společnosti se s tím pojí celá řada už zmiňovaných předsudků, exis-

tuje **gay a lesbická komunita**. Jsou to místa, kde gayové a lesby tráví společně čas. Na těchto místech je homosexualita většinová a je vnímaná normálně. Jedná se obvykle o kavárny, bary, kluby, diskotéky, které jsou hlavně v Praze a Brně a sem tam i v krajších městech, jen výjimečně i v městech menších. V západních zemích fungují taky cestovní kanceláře pro gaye, penziony nebo turistická zařízení specializovaná na gay klientelu a postupně tyto služby přicházejí i k nám.

Gay a lesbická komunita jsou ale taky různé aktivity, které pro sebe nebo pro veřejnost gayové a lesby pořádají. Jsou to například diskuzní setkání, na kterých se povídá o tématech volně souvisejících s homosexualitou, výlety, plavání, sportování nebo taky gay a lesbické festivaly. Takové akce pořádají většinou organizace nebo neformální skupiny, které uvádíme v adresáři na konci. Jak je vidět, tato komunita může mít velice různé podoby, které vyhovují různým lidem a jsou i gayové, kteří místa gay komunity vůbec navštěvovat nechťejí a omezují se na svůj soukromý život nebo společensky žijí se svými heterosexuálními přáteli mimo gay komunitu.

CHCETE MĚ? PARTNERSTVÍ

Být gayem nebo lesbou zahrnuje často touhu být partnerem nebo partnerkou, anebo z druhé strany, **najít si partnera nebo partnerku**, zamilovat se. Nemusí to platit pro každého, stejně tak jako ne každý heterosexuál volí život v partnerském vztahu. Nervozita, stud a opojná radost pojící se se zamilovaností, to všechno je u homosexuálně orientovaných kluků a holek velice podobné tomu, co slýcháme od našich heterosexuálních kamarádů nebo vidáme v televizi a ve filmech. Stejně tak se podobají první rande, první hádky, první sex nebo první krize ve vztahu. Všechno je to podobné a zároveň vždycky individuální. To, co jednotlivé vztahy odlišuje, jsou jednotliví lidé, a ne jejich sexuální orientace.

Možná nás napadá, že najít si někoho, když jsem gay nebo lesba, je asi pěkně složité. Přijde na to. **Někdo se seznamuje snadno a kdekoli, někomu to trvá dýl**, někdo je úplně plachý a raději nechává iniciativu na druhém. To všechno má ale jenom málo společného se sexuální orientací. Každý jsme jiný a jiná. Stejně jako můžeme do gay a lesbického světa nahlížet nejdřív přes internet, můžeme se přes něj

zkoušet i seznamovat. Existují nejrůznější seznamky nebo chaty, kde můžeme ve virtuálním prostoru hledat partnera nebo partnerku. Anonymita internetu je ale taky živnou půdou pro naše přehnané představy o ideálních partnerech. Nečekejme, že vhodného partnera nebo partnerku potkáme za týden.

Pro někoho ale může být problém třeba i to, že seznamování přes inzerát je takové malé obchodování na trhu, kde se někdy cení hlavně fyzická krása a délka penisu nebo velikost poprsí. Navíc tady odpadá ta vzrušující nejistota ze vzájemného okukování, protože je oběma už dopředu jasné, že se ten druhý nebo 30 druhá seznámit chtějí. Internet je prostě médium, které může možnost seznámení hodně usnadňovat, ale není to cesta pro každého. Dobrou příležitostí pro seznámení může být i aktivita, která k seznamování původně neslouží, která se ale koná na místech, kam gayové a lesby chodí. To může být návštěva některé z pořádaných akcí jako jsou například diskuze, plavání nebo festivaly.

Co se týká **sexuální stránky vztahů**, jako gayové a lesby nemáme po ruce tolik vzorů a příkladů pro srovnání. Většina sexuálních scén ve filmu nebo v televizi je heterosexuálních a homosexuální sex je často karikovaný jenom do podoby análního sexu

mezi dvěma muži. Taky z tohoto důvodu můžeme být z vlastní sexuality a hlavně jejího naplnění ve vztahu někdy pořádně nervózní. Jako bychom nevěděli, co máme nebo můžeme dělat, co se od nás čeká, co je normální a co už je divné. I v tomhle je nejlepší poslouchat sám sebe a respektovat vlastní touhy a pocity. Všechno, co nám vyhovuje a dělá radost je normální, pokud tím neubližujeme druhému člověku. Stejně jako v případě coming outu, ani tady neexistuje žádný univerzální recept na dobrý sex.

Existuje celá řada nejrůznějších praktik jako je třeba líbání, hlazení, u kluků dráždění penisu přes oblečení nebo vzájemné „honění“ (masturbace). 31 Některé mohou pro někoho být součástí předehry, pro jiného představují vyvrcholení prožitku. U jmenovaných praktik je skoro nulové riziko nákazy pohlavně přenosnou nemocí. Oblíbené je taky „kouření“ (orální sex), ale při něm je riziko nákazy už o něco vyšší a člověk by měl být opatrný, pokud by ho chtěl provozovat s někým, koho dobře nezná. Už zmiňovaný anální sex je pro někoho tím pravým a jediným vyvrcholením, na druhé straně jsou kluci, kteří ho nemají rádi a dávají přednost ostatním praktikám. Určitě platí, že není nutné sexuální život usměchat. Není nic špatného na tom, že jsme nezkusili

všechno, ani že jsme nezkusili ještě nic. Měli bychom si pamatovat, že i v sexu jsme svobodní lidé a kdykoliv, na cokoliv může říci „ne“. Nikdo, ani ten do koho jsme zamilovaní, nemá právo nám přikazovat co a jak máme dělat, pokud to sami nechceme.

Jedním ze základních pravidel zdravého sexuálního života je v případě kluků **používání kondomu**. Používání kondomu neznamena nedůvěru k člověku, se kterým spíme. Naopak, ukazuje, jak moc nám na partnerovi záleží. Je to způsob, kterým chráníme nejen sebe, ale i jeho. Kondom představuje ochranu před virem HIV a chrání nás taky před dalšími pohlavně přenosnými nemocemi, které třeba nemusí být smrtelné jako AIDS, ale dokážou dost znepríjemnit život.

Díky velkému důrazu na prevenci v gay komunitě se počet gayů nakažených virem HIV při pohlavním styku podstatně snížil. Jestli si ale nejsme jistí sami sebou nebo naším partnerem, měli bychom se každopádně nechat otestovat. Anonymní testování zajišťují většinou krajské hygienické stanice, zdravotní ústavy nebo neziskové organizace jako je například Dům světla v Praze.

Holky jako by to měly v tomhle ohledu jednodušší. Ale i když je riziko nakažení HIV při lesbickém sexu nižší, může se virus přenést poševním sekretem. Pro naprostou jistotu je možné používat při sexu takzvanou latexovou blánu, která ale, upřímně řečeno, není moc oblíbená.

Dejme tomu, že jsme šťastně zamilovaní a máme partnera nebo partnerku, po které(m) jsme toužili a toužíme. To je pocit, který bychom asi za nic nevyměnili. K dlouhodobějšímu partnerskému vztahu ale často patří i **hádky, krize a konflikty**. Někdy se může stát, že máme pocit, že nám partnerský problém „přerostl přes hlavu“, sami na něj nestačíme a potřebujeme pomoc zvenčí. V těchto případech může být užitečné zvážit návštěvu odborníka, většinou psychologa nebo psycholožky, kteří se specializují na řešení partnerských problémů. Jako gayové a lesby ale můžeme mít obavy z toho, jak nás s našimi vztahy a problémy na těchto místech přijmou. Při plánování návštěvy a vyhledávání kontaktů na konkrétní odborníky je dobré se zaměřit na takové, kteří mají zkušenost s gay a lesbickou problematikou. Jako vodítko nám můžou posloužit například doporučení od konzultantů na gay a lesbických linkách pomoci nebo na internetu.

Formálnější, ale stejně důležitou stránkou partnerského soužití gayů a leseb je instituce **registrovaného partnerství**. Může se to zdát teď, kdy řešíme coming out, jako dost předčasné a vzdálené téma. Podobně jako kdejaký heterosexuální teenager asi moc neuvažuje o tom, jak bude někdy vychovávat děti a vnoučata. Starší gay a lesbické páry, které spolu žijí už nějakou dobu asi výhody registrovaného partnerství ocení víc, stejně jako symboliku spojenou s oficiálně stvrzeným svazkem.

3 4 Možnost registrovat své partnerství máme v Česku až od roku 2006 jako jedna z asi třiceti zemí světa (první bylo o patnáct let dřív Dánsko). Přitom v různých zemích mají gay a lesbické páry různá práva a povinnosti, třeba v Nizozemí jsou na stejné úrovni jako heterosexuální manželé.

U nás je registrované partnerství zákonem charakterizované jako „trvalé společenství dvou osob stejného pohlaví“ a je něčím napůl mezi manželstvím a volným, nesezdaným soužitím (jako druh a družka, „na psí knížku“, „na hromádce“). Partneri se můžou vzájemně zastupovat v běžných záležitostech, třeba převzít balík na poště a mají k sobě vzájemnou výživovací povinnost, takže třeba ten co vydělává víc a je líp zajištěný nesmí nechat druhého partnera na

holičkách. Taky po sobě můžou dědit i bez závěti, mají právo na informace o zdravotním stavu svého partnera nebo můžou odmítnout výpověď u soudu, pokud by jí mohli svému partnerovi uškodit. Oproti manželství ale registrovaní partneři některá práva a povinnosti nemají, například nemůžou adoptovat děti, nemůžou mít společný majetek ani společné zdanění příjmů.

Partnerské vztahy jsou pro nás často nesmírně důležité. Najít partnera nebo partnerku, se kterým si budeme rozumět, který nás bude respektovat, kterého si budeme vážit, který nám bude oporou, když nám bude úzko, nebo se kterým se bude násobit naše radost, nemusí být jednoduché a může to trvat 3 5 Není potřeba spěchat a rozhodně není třeba spěchat do vztahu pro vztah, do vztahu, který chceme mít jen proto, že je nám zrovna smutno a nechceme být sami.

PŘÁTELE NEJEN PRO HETEROSEXUÁLY

Milí heterosexuální přátelé, možná vám tento text dal přecíst kamarád, který se vám svěřil s tím, že je gay, nebo kamarádka, která se vám svěřila s tím, že je lesba. Pak je to upřímnost a odvaha, které si můžete cenit. Nejspíš se jim to neříkalo lehko a pečlivě vybírali, komu se s tím svěří. Vybrali si z nějakého důvodu vás. Možná, že i vy jste se jim někdy svěřili s něčím, čeho jste měli plnou hlavu. **Kamarádi jsou od toho, aby se poslouchali, radovali, chápali nebo politovali, když je to potřeba.** Na druhou stranu, litovat někoho proto, že je gay nebo lesba, není nutné. Homosexualita není nemoc a není to ani neštěstí do života. Nemusíte se ani bát, že vás odedávna bude váš kamarád svádět. Tak jako se všem heterosexuálním klukům nelíbí všechny holky a holkám všichni kluci, tak ani homosexuálové nemiří svými city bezhlavě na všechny lidi stejného pohlaví.

Zdá se, že ženy a dívky většinou nemívají problém přijmout fakt, že jejich kamarádka je lesba. Jejich vztahem to neotřese, často je tomu právě naopak - živě se zajímají, jaké to je, vyptávají se na přítelkyni, na vztah. Otázky mnohdy neberou konce.

V něčem je to podobný, v něčem jiný. S kamarádkou si normálně pokecáme o jejím klukovi a tak. Ona mi někdy závidí, že můžu se svou partnerkou o věcech víc mluvit. To je fakt, lesby všechno pořád rozebírají. (Stáňa, 23 let)

Pro kluky je někdy přijetí kamaráda-gaye složitější. To může souviset s rozdílným přijímáním ženské a mužské homosexuality ve společnosti obecně. U holek je vzájemné projevování emocí tolerované a povzbuzované, protože je chápáno jako přirozené, zatímco u kluků působí jaksi nepatřičně a jakoby ohrožovalo identitu pravého muže nebo kluka. Heterosexuální kluci tak můžou mít strach, aby nebyli kvůli blízkému kamarádství s jiným klukem, notabene gayem, považováni sami za gaye. Pro holky může naopak přátelství s gayem představovat určitou výhodu. Mají toho spoustu společného, oba se občas poohlédnou po stejném klukovi, chtějí vypadat dobře a když si spolu večer vyrazí ven, nemusí se ani jeden bát nevyžádaných návrhů ze strany toho druhého.

Prostě svěří-li se vám kamarád s tím, že je gay, není potřeba dělat nic zvláštního a výjimečného. Stačí dobře poslouchat a zůstat dobrým kamarádem.

VOLEJTE ŘEDITELI KAM SE DÁL OBRÁTIT?

PRAHA

Aquamen

e-mail:
pragueaquamen@seznam.cz
<http://www.aquamen.cz/>
plavecký sportovní oddíl pro g/1

Bengáles

e-mail: redakce@bengales.cz
<http://www.bengales.cz/>
neformální skupina a webový projekt
pro holky na holky

Býlý psi

Vrší 62, 182 00 Praha 8
mobil: 777 770 037
e-mail: bylypsi@email.cz
<http://www.volny.cz/bylypsi/>
neformální trampská gay skupina

CTS - Prately

e-mail: prately@seznam.cz
<http://www.prately.cz/>
sportovní klub, pořádá pravidelný
mezinárodní g/1 volejbalový turnaj

CZ-Medvědi

<http://cz-medvedi.webpark.cz/>
neformální skupina českých „gay med-
vědů“ a jejich přátel

Divadlo Bez zábran

Sekaninova 34, 128 00 Praha 2

mobil: 777 930 911 (David),
608 544 646 (Petr)
e-mail: info@dbz.cz
<http://www.dbz.cz/>
divadelní a kabaretní vystoupení

eLnadruhou

sídlo: Veverkova 35, 107 00 Praha 7
kontaktní adresa: Čerpadlova 9,
190 00 Praha 9
e-mail: info@elnadruhou.cz
<http://www.elnadruhou.cz/>
pořádá kulturní festival pro ženy bez
ohledu na sex. orientaci

Gales

e-mail: gales@post.cz
<http://gales.vz.cz/>
pražský vysokoškolský g/1 spolek
pořádá pravidelné akce

GAnYma

Tuchorazská 423, 108 00 Praha 10
mobil: 775 210 543 (J. Procházka,
zaměstnání - rodinná poradna)
e-mail: ganyma@ganyma.cz
<http://www.ganyma.cz/>
pořádá letní workshopy a setkání,
dříve Skupina 3 a Skupina 25+

Gay a lesbická liga

mobil: 608 455 442
e-mail: info@gll.cz
<http://www.gll.cz/>
seskupení organizací a jednotlivců

zejména za účelem hájení práv sexu-
álních menšin

Gay sport

e-mail: ja_marek@seznam.cz (fot-
bal), ja_jirik@seznam.cz (volejbal)
<http://www.gaysport.cz/>
parta gay kluků hraje fotbal, volejbal,
pingpong, v tělocvičně, v létě na
hřišti

Lesbický sportovní klub

e-mail: klara@elnadruhou.cz
<http://www.elnadruhou.cz/>
eL2-sport/
každou neděli se schází na volejbal
a fotbal v tělocvičně, v létě venku
na Letné

Logos Praha

Fara ČCE, U školské zahrady 1,
182 00 Praha 8
e-mail: logospraha@email.cz
<http://www.logos.gl.cz/>
ekumenické křesťanské společenství
gayů a lesbických žen

M-klub Lambda Praha

Mírovická 28/1095, 182 00 Praha 8
mobil: 608 138 994
e-mail: f.bloudek@seznam.cz,
m.klub.lambda@seznam.cz
<http://sweb.cz/m.klub.lambda/>
sdružení gayů, převážně seniorů

Projekt Šance

Ve Smečkách 28, 110 00 Praha 1
tel/fax: 222 211 797
e-mail: info@sance.info
<http://www.sance.info/>
prevence obchodu s komerčně sexu-

álně zneužívanými dětmi a mládeží
žijící na ulici

Poradna pro sexuální menšiny

Poradna pro rodinu, manželství
a mezilidské vztahy
Šromova 861, 198 00 Praha 9 - Čer-
ný Most
tel: 731 063 278
e-mail: glbti_poradna@centrum.cz
<http://glbtiporadna.unas.cz/>

Rozdílné Rytmy

e-mail: rr@elnadruhou.cz,
rozdilnerytmy@seznam.cz
<http://www.rozdilnerytmy.gl.cz/>
neformální a otevřená skupina
dívek a žen, které si občas potřebují
promluvit „mezi sebou“

TransForum

Legerova 20, 120 00 Praha 2
e-mail: info@transforum.cz
<http://www.transforum.cz/>
sdružení pro transsexuály a trans-
vestity, jejich rodiny, přátele a další
zájemce o TS a TV problematiku

ČECHY

Code 004

Hrubinova 1467, 500 02 Hradec
Králové 2
e-mail: code@004.cz
<http://code.004.cz/>
provazuje informační server 004.cz,
pořádá víkendové pobyty pro g/1

GKA Chomutov

Adámkova 4648, 430 03 Chomutov
tel: 474 621 398
mobil: 603 865 155
e-mail: adam-chomutov@volny.cz
http://volny.cz/adam-chomutov/
poskytuje převážně jen informační servis

Jihočeská Lambda

Labská 3, 370 11 České Budějovice
tel: 385 522 186, 387 783 155
(v prac. době)
mobil: 736 173 325
e-mail: jihoceska.lambda@volny.cz,
kluci@klucib.info
http://www.klucib.info/
zábavná a seznamovací setkání,
informační centrum

40 Most k naději (MONA)

Jílemnického 1929, 434 01 Most
tel: 476 701 444
e-mail: ldt.most@seznam.cz
krizové centrum, linka duševní tísně,
svěpomocná g/l skupina

One4One

Plzeň
e-mail: info@one4one.xhosting.cz
http://one4one.xhosting.cz/
sdružení l/bi holek pořádající občasná setkání, taneční a sportovní akce

Pardubická lesba

e-mail: l.lucistatko@centrum.cz
http://pardubicka.lesba.cz/
výlety, vážné diskuse i kecání a společné tance v l/g klubu pro holky na holky

Sokrates Ústí n. Labem

Prokopa Diviše 1605/5, 400 01
Ústí nad Labem
e-mail: info@sokrates-ul.cz
http://www.sokrates-ul.cz/
sociální služby, g/l problematika,
drogová i HIV-AIDS problematika

Ústečtí gay medvědi

e-mail: bearcz@seznam.cz
http://bearcz.ic.cz/
neformální skupina „gay medvědů“
a jejich přátel různého věku

BRNO

GaTe - Gay Teens

e-mail: info@gayteens.cz
http://www.gayteens.cz/
pořádá akce pro mladé kluky procházející obdobím coming outu

Golfský proud Brno

e-mail: plavani@stud.cz
ICQ: 164948484
brněnská skupinka kluků všeho věku, kteří rádi plavou

Holky v Brně

e-mail: holky.brno@seznam.cz
http://www.holky-brno.info/
skupina lesbických a bisexuálních dívek pořádající setkání a výlety

Logos Brno

Josef Suchý, Farní úřad ČCE,
Opletalova 6, 602 00 Brno

mobil: 776 224 051

e-mail: logos-brno@seznam.cz,
olgat@volny.cz
http://www.sweb.cz/logos-brno/
ekumenické společenství teplých křesťanů a jejich přátel

Normální kluci

e-mail: frosta@seznam.cz
http://normalnikluci.euweb.cz/
pořádání společných akcí - sport, výlety, relaxace, kultura...

Pěšky atd.

mobil: 604 425 821
e-mail: pesky@stud.cz
http://pesky.stud.cz/
neformální skupina pořádající výlety pro g/l/b a přátele

STUD Brno

Šmejkalova 75, 616 00 Brno
tel/fax/zázn.: 549 212 727
e-mail: info@stud.cz
http://www.stud.cz/
pořádá filmový festival Mezipatra,
provazuje queer knihovnu ad.

MORAVA A SLEZSKO

Gay Valach

mobil: 777 971 400
e-mail: martin@valach.org,
david@valach.org
ICQ: 73487540, 19249981
http://www.valach.org/
parta přátel pořádající občasný výlet nebo posezení

Kluci z Vysočiny

Jiří Šťastný, Revoluční 966/8, 589 01
Třešť
mobil: 601 223 938
e-mail: kluci.vysocina@seznam.cz
http://www.sweb.cz/kluci.vysocina/
neformální spolek pořádající občasně společné akce

Lesba Zlín

e-mail: lesba.zlin@seznam.cz
http://www.sweb.cz/lesba.zlin/
občasně přednášky a akce

Moravští medvědi

Olomouc
e-mail: aresman@centrum.cz
http://mormedvedi.webpark.cz/
neformální skupina spíše starších gayů pořádající setkání a výlety

OLLomouc

e-mail: ollomouc@email.cz
http://bengales.cz/les-ollomouc/
neformální skupina lesbických a bisexuálních žen a dívek pořádající akce všeho druhu

UCHO Olomouc

mobil: 777 804 567
e-mail: kam@medialine.cz
neformální skupina gayů a leseb

Ušáčkův svět

Zlín
e-mail: proste-kluk@seznam.cz
http://usacek.eu/
neformální spolek kamarádů pořádající výlety, tábory ad.

L/G LINKY POMOCI

Linka duševní tísně

476 701 444
MONA, Most (nonstop)

Gay linka pomoci

602 338 092
Dům humanity v Mostě

Gay linka pomoci

222 514 040, 608 004 444
Diakonie, Praha (st 09.00 – 19.00)

HIV/AIDS POMOC

Česká společnost AIDS pomoc

Dům světla, Malého 4, 186 21 Praha
8 - Karlín
tel: 224 814 284, 224 810 345
e-mail: AIDS-pomoc@iol.cz
<http://www.aids-pomoc.cz/>
bezplatné a anonymní testování na
HIV infekci

Linka AIDS pomoci

800 800 980 (nonstop)

Národní linka prevence AIDS

800 144 444 (PO-ČT 13-18 h, PÁ
13-16 h)
<http://www.aids-hiv.cz/>

42

OBJEKTIV PÁR TIPŮ K ROZŠÍŘENÍ KNIHOVNY

Janošová, P. 2000. *Homosexualita v názorech současné společnosti*. Praha.

Bass, E., Kaufman K. 2003. *Láska je láska. Knižka pro lesbické, gejské a bisexuální mládež*. Aspekt: Bratislava.

Procházka, I.. 2002. *Coming out. Průvodce obdobím nejistoty; kdy kluci a holky hledají sami sebe*. STUD a Gay iniciativa: Brno.

Kaňka, P. 2004. *S pravdou ven! Můžeme porozumět?*
Code004: Hradec Králové.

Štěpánková, M. Čížinský P. 2006. *Registrované partnerství pro začínající*. Gay a lesbická liga a STUD: Brno.

Kaňka, P. 2004. *Zvol si své riziko*. Code004: Hradec Králové.

Petrová, B. a kol. 2005. *Family Reunion*. STUD: Brno.

43

PROGRAM MAKE A CONNECTION - PŘIPOJ SE

je program, jehož cílem je podporovat takové projekty mladých lidí, které budou prospěšné ostatním lidem, přinesou svému okolí nějaké pozitivní změny nebo pomoc při řešení místních problémů. Program společně zaštitují Nadace rozvoje občanské společnosti (NROS) a Nokia ve spolupráci s lokálními partnery. Make a Connection je mezinárodní program, který byl zahájen v roce 2000 a Česká republika je jednou z 22 zemí světa, kde tento program probíhá. www.pripojse.cz

GATE

můžeš číst anglicky jako „gejt“, znamená to bránu. Ale taky je to zkratka z Gay Teens - náctiletí gayové. GaTe je pro náctileté kluky, kteří procházejí coming outem – obdobím uvědomění si a přijetí svojí sexuální orientace. Nejsme organizace, spíš skupina obyčejných mladých kluků, kterou spojuje období hledání sama sebe. Naší hlavní aktivitou je pořádání pravidelných setkání pro mladé gaye. Trávíme společně odpoledne diskuzemi, výlety, sportem... prostě odpočinkem od každodenních starostí. Zúčastnit se jich může každý, komu ještě nebylo víc než dvacet let a má chuť zažít fajn den, poznat nové lidi, pokecat, zasportovat si... www.gayteens.cz

LÁSKA JE LÁSKA

...KDYŽ CHODĚJ KLUCI S KLUKAMA A HOLKY S HOLKAMA

Autoři: tým GaTe a PhDr. Kateřina Nedbálková, Ph.D.

Odborná spolupráce: Mgr. Eva Polášková, Alena Říhová, Martin Strachůň

Editor: Jakub Fiala

Ilustrace a design: Michal Tuma

Citace ze stejnojmenné písně v názvu publikace je použita se svolením její autorské dvojice, Gabriely Osvaldové a Ondřeje Soukupa.

V roce 2007 vydala v Brně skupina GaTe (www.gayteens.cz) a sdružení STUD Brno (www.stud.cz), s finanční podporou programu Make a Connection – Připoj se (www.pripojse.cz). Neprodejné. Všechna práva vyhrazena.